

Bemærkninger til forslaget

1. FN's konference om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande blev afsluttet den 4. august 1995. På konferencen blev færdigforhandlet en international aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 f.s.v.a. fælles og stærkt vandrende fiskebestande.

2. Aftalen blev åbnet for undertegnelse under FN's generalforsamling den 4. december 1995. Det Europæiske Fællesskab og medlemslandene underskrev aftalen den 27. juni 1996. Aftalen vil omfatte hele Riget, idet Landstinget i Grønland og Lagtinget på Færøerne har tilsluttet sig Danmarks ratifikation f.s.v.a. disse landsdele.

3. De tekster, som Danmark skal ratificere, og hvortil Folketingets samtykke med dette forslag til folketingsbeslutning søges indhentet, er aftalen med bilag og tilknyttede erklæringer.

4. Aftalen indeholder retningslinjer for det internationale samarbejde om forvaltning af fiskeriet på det åbne hav med henblik på at sikre en sammenhængende og bæredygtig forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, og for at løse problemer forbundet med ureguleret fiskeri på åbent hav. Aftalen omfatter vigtige elementer i fiskeriforvaltning, herunder videnskabelig rådgivning, dataindsamling, bevaringsforanstaltninger og kontrol.

Ud over selve aftaleteksten er der til aftalen knyttet to bilag, der dels indeholder standardkrav til indsamling og udveksling af data, dels retningslinier for anvendelse af præventive referencepunkter.

5. Med aftalen præciseres retten til fiskeri på det åbne hav og samtidig understreges forpligtigheden for både kyststater og fjernfiskerstater til at medvirke til og samarbejde om forvaltning af de pågældende arter for inden for rimelig tid at fremme og fastlægge forenelige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der omfatter såvel zoner under kyststaters fiskerijurisdiktion som det åbne hav. Samarbejdet mellem kyststater og stater, der driver fiskeri på det åbne hav, kan ske enten direkte eller gennem relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Når loka-

le eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har kompetence til at fastsætte bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for bestemte fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande, skal de stater, der driver fiskeri på bestandene på det åbne hav, og de berørte kyststater opfylde deres forpligtigelse til at samarbejde ved at blive medlemmer af sådanne organisationer eller ved at acceptere at anvende de foranstaltninger, der er fastsat af sådanne organisationer.

I tilfælde af, at der ikke findes en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation (eller arrangement) til at fastsætte de nødvendige foranstaltninger for en given fælles fiskebestand eller stærkt vandrende fiskebestand, skal de berørte kyststater og fjernfiskerstater, der driver fiskeri på en sådan bestand i det lokale eller regionale område, samarbejde om at oprette en sådan organisation eller indgå andre passende arrangementer. Gennem forpligtigheden til samarbejde skal de pågældende stater blandt andet nå til enighed omkring diverse bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, partsrettigheder, herunder tilladte fangstmængder, normer for fiskeri samt indsamling og udveksling af blandt andet fangst- og fartøjsrelaterede data, etablere samarbejdsmekanismer til effektiv kontrol, nå til enighed om beslutningsprocedurer og fremme bilæggelse af tvister.

F.s.v.a. dataindsamling og videnskabelig rådgivning skal staterne enten direkte eller gennem kompetente internationale organisationer samarbejde om at styrke den videnskabelige forskningskapacitet på fiskeriområdet og fremme videnskabelig forskning vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. Staterne tilskyndes samtidig til at fremme offentliggørelsen og udbredelsen til alle interesserede stater af resultaterne af denne forskning og oplysninger vedrørende forskningens mål og metoder.

Betydningen af præventive tiltag fremhæves. Ifølge aftalen skal stater udvise større forsigtighed, når der på det pågældende område foreligger usikre, upålidelige eller utilstrækkelige oplysninger. Den omstændighed, at der ikke foreligger tilstrækkelige videnska-